ליקוטי עצות — רפואה

רְפוּאָהא. סְגֻלָּה לַחוֹלֶה לְהִסְתַּכֵּל עַל הַצִּיצִית: (לק"א סי' ז' בסוף)

ב [ה]. טוֹב מְאֹד לָאָדָם שֶׁאֵינוֹ סוֹמֵךְ עַל שׁוּם דָּבָר כִּי אִם עַל הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ לְבַד. כִּי מִי שֶׁאֵינוֹ סוֹמֵךְ עַל הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, צָרִיךְ לְהִשְׁתַּדֵּל אַחַר תַּחְבּוּלוֹת רַבּוֹת. לְמָשָׁל כְּשֶׁצָּרִיךְ לִרְפוּאָה, צָרִיךְ לְהִשְׁתַּדֵּל אַחַר עֲשָׂבִים רַבִּים, וְלִפְעָמִים אֵלּוּ הָעֲשָׂבִים הַצְּרִיכִים לוֹ אֵינָם בַּנִּמְצָא בִּמְדִינָתוֹ, וְהָעֲשָׂבִים הַנִּמְצָאִים אֵינָם טוֹבִים לְמַכָּתוֹ. אֲבָל הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא טוֹב לְכָל הַמַּכּוֹת וּלְכָל מִינֵי חוֹלַאַת לְרַפְּאוֹתָם, וְהוּא בְּנִמְצָא תָּמִיד. עַל־כֵּן כְּשֶׁיֵּשׁ לוֹ חוֹלֶה חַ"ו, צָרִיךְ שֶׁיִּהְיֶה כָּל סְמִיכָתוֹ רַק עַל תְּפִלָּה וְתַחֲנוּנִים, וְזֶה יוּכַל לִמְצֹא תָּמִיד וְיוֹעִיל לוֹ בְּוַדַּאי וְכַנַּ"ל. אֲבָל לְקַבֵּל רְפוּאָה עַל־יְדֵי רְפוּאַת הָרוֹפְאִים, זֶה צָרִיךְ לְחַפֵּשׂ וּלְבַקֵּשׁ מְאֹד שֶׁיּוּכַל לִמְצֹא רוֹפֵא עִם רְפוּאוֹת שֶׁיּוּכְלוּ לְרַפְּאוֹתוֹ. וּבֶאֱמֶת אֵינוֹ בְּנִמְצָא כְּלָל, כִּי הָרוֹפְאִים מַזִּיקִים יוֹתֵר מִמַּה שֶּׁמּוֹעִילִים לְעִתִּים רְחוֹקוֹת כַּאֲשֶׁר יְבֹאַר לְקַמָּן: (לק"א סי' י"ד אות י"א)

ג [ב]. אִשָּׁה שֶׁדָּמֶיהָ מְרֻבִּים וְאֵין לָהּ וֶסֶת, אַף עַל פִּי שֶׁהַיַּיִן מַזִּיק לָהּ, עִם כָּל זֶה רְפוּאָתָהּ עַל־יְדֵי יַיִן שֶׁהִסְתַּכֵּל בּוֹ צַדִּיק אֲמִתִּי: (לק"א סי' כ"ט בסוף)

ד [ג]. לְפִי הַגְּדֻלַּת הַדַּעַת כֵּן נִתְרַבֶּה הַשָּׁלוֹם, וְכֵן זוֹכִין לִרְפוּאָה. עַל־כֵּן עִקַּר הָרְפוּאָה עַל־יְדֵי עֵסֶק הַתּוֹרָה שֶׁעַל־יְדֵי זֶה זוֹכִין לְדָעַת: (לק"א סי' נ"ו אות ג' ו' ח')

ה [ד]. עַל־יְדֵי טְבִילַת מִקְוֶה נִמְשָׁךְ דַּעַת וְזוֹכִין לִרְפוּאָה: (שם אות ז' ח')

ו. מִי שֶׁאֵין לוֹ אֱמוּנַת חֲכָמִים, אֵין רְפוּאָה לְמַכָּתוֹ. וְהַתִּקּוּן לָזֶה שֶׁיִּדֹּר אֵיזֶהוּ נֶדֶר וְיַקַּיֵּם מִיָּד, עַל־יְדֵי זֶה יָשׁוּב לֶאֱמוּנַת חֲכָמִים, וְעַל־יְדֵי זֶה יִהְיֶה לוֹ רְפוּאָה שְׁלֵמָה: (לק"א סי' נ"ז אות ב')

ז. זֶעָה הוּא רְפוּאָה לְחֹלִי הַקַּדַּחַת: (לק"א סי' רס"ג)

ח. עִקַּר רְפוּאַת הַחוֹלֶה הוּא רַק עַל־יְדֵי פִּדְיוֹן. וְלֹא נָתְנָה הַתּוֹרָה רְשׁוּת לָרוֹפֵא לְרַפְּאוֹת כִּי אִם אַחַר הַפִּדְיוֹן, דְּהַיְנוּ אַחַר שֶׁעוֹשִׂין פִּדְיוֹן לְהַחוֹלֶה וּמַמְתִּיקִין הַדִּינִים מֵעָלָיו, אָז יָכוֹל הָרוֹפֵא לְרַפְּאוֹת עַל־יְדֵי רְפוּאוֹת, אֲבָל לֹא קֹדֶם, כִּי עִקַּר הָרְפוּאָה הִיא [עַל־יְדֵי] פִּדְיוֹן: (לק"ת סי' ג')

ט. צְדָקָה הִיא רְפוּאָה לְכָל הַמַּכּוֹת: (לק"ת סי' ד' אות י"ב)

י. יֵשׁ סוֹבְלֵי חֳלָאִים שֶׁיֵּשׁ לָהֶם מַכּוֹת מְפֻלָּאוֹת רַחֲמָנָא לִצְלָן, וְהַכֹּל בָּא לָהֶם עַל יְדֵי פְּגַם הָאֱמוּנָה, כִּי עַל־יְדֵי פְּגַם אֱמוּנָה בָּאִים מַכּוֹת מְפֻלָּאוֹת שֶׁאֵין לָהֶם שׁוּם רְפוּאָה וְלֹא תְּפִלָּה וְלֹא זְכוּת אָבוֹת, וְגַם אֵין מוֹעִיל לְהַחוֹלֶה קוֹל צְעָקוֹת שֶׁל אָח וּגְנִיחוֹת [שֶׁקּוֹרִין אָחְצִין אוּן קְרֶעכְצִין], שֶׁלִּפְעָמִים מוֹעִיל לְהַחוֹלֶה אֵלּוּ הַקּוֹלוֹת שֶׁמְּרַחֲמִין עָלָיו עַל־יְדֵי זֶה, אֲבָל עַל־יְדֵי נְפִילַת הָאֱמוּנָה גַּם זֶה אֵין מוֹעִיל. וְהַתִּקּוּן לָזֶה, שֶׁצָּרִיךְ לִצְעֹק מִן הַלֵּב לְבַד מֵעָמְקָא דְּלִבָּא, וְעַל־יְדֵי זֶה יָשׁוּב אֶל הָאֱמוּנָה וְיִהְיֶה לוֹ רְפוּאָה וְיִתְתַּקֵּן כָּל הַנַּ"ל: (לק"א סי' ה' אות א' ב')

יא. מִי שֶׁרוֹצֶה לָחוּס עַל חַיָּיו, צָרִיךְ לְהִתְרַחֵק עַצְמוֹ מְאֹד מִן הַדַּאקְטוֹרִים וְרוֹפְאִים, כִּי [הֵם] מוּעָדִים לְקַלְקֵל וּמַזִּיקִים מְאֹד, וְעַיֵּן בִּפְנִים שִׂיחָה אֲרֻכָּה בְּעִנְיָן זֶה: (שיחות הר"ן סי' נ')

יב. אֲמִירַת תְּהִלִּים מְסֻגָּל מְאֹד לְרַפְּאוֹת הַחוֹלֶה. וְצָרִיךְ שֶׁיִּהְיֶה לוֹ בִּטָּחוֹן חָזָק עַל זֶה, וְעַל־יְדֵי זֶה יוֹשִׁיעוֹ ה' וְיִתְרַפֵּא וְיָקוּם מֵחָלְיוֹ (שם סי' צ"ח)